राममित्यादि। कपिप्रभुर्वाली राममुच्चैर्महताशब्देनोपालब्ध उपालब्धवान् लभिरात्मनेपद्यनिट् तस्य लुङि झलोझलीति सिचो लोपः झसस्तथोर्धोधः झलाञ्जश्झशि शूरमानी शूरमात्मानं मन्यमानः आत्ममानेखश्चेति चकाराण्णिनिः व्रणवेदनया ग्लायन् ग्लानिमुपगच्छन् साधुम्मन्यं साधुमात्मानं मन्यमानं रामं तेनैव खश् तस्मिन् सार्व्वधातुके परतोदिवादित्वाच्छ्यन् पूर्व्वपदस्य मुम् असाधुवदसाधुमिव असाधुना तुल्य वर्त्तते इति वतिः॥ १२५॥ ज०म०

राममित्यादि। व्रणवेदनया ग्लायन् कपिप्रभुर्व्वाली उच्चैः शब्देन राममुपालब्ध निन्दितवान् लभेस्तनि झसस्वाज्झसीति सेर्लोपः ढभात्तथोरिति तस्य धः झप्झसोरिति भस्य वः शूर मानी आत्मानं शूरम्मन्यमानः अभिधानात् मन्यतेरात्मनोम नने णिन् यद्वा शूरसम्बन्धिमानोविद्यतेऽस्येति नैकाजादिति इन् वीराभिमानवानित्यर्थः शूरश्चासौ मानी चेति वा रामं कीदृशं साधुम्मन्यं साधुमात्मानं मन्यमानं भ्रातृवधूहरणेनोचि तस्य दण्डस्यैव करणात् मन्यात्स्वार्थेइति खश् शित्त्वाद्रत्वे दिवा दित्वात् श्यन् खित्यव्याजिति मन् असाधुवत् असाधुना तुल्यं असा धात् हननात् च्वत्साम्यइति च्वत् असाधुं यथा निन्दति तथोपा लब्धेति वा॥ १२५॥ भ०

मृषासि त्वं हविर्याजी राघव च्छद्मतापसः। अन्य व्यासक्तघातित्वाद्ब्रह्मघ्नां पापसम्मितः॥ १२६॥